

paa nogen Maade berører Landstingets forfatningsmæssige Stilling. Jeg tror derfor, det er rigtigt, at Regeringen ikke paa Forhaand har opgivet Vejen, fordi den har set Vanskelighederne.

Dernæst er der det at sige, at den Modstand, som fandtes hernede paa enkelte Punkter, maa jo være til at overvinde. For Højres Vedkommende tror jeg, den er til at overvinde, fordi der foreligger saa mange Udtalelser om, at Højre vil kunne gaa med til denne Ordning. Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) har meget stærkt betonet, at ad denne Vej kan man komme frem. Heller ikke det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) synes utilbøjelig til at komme frem ad denne Vej. Og Modstanden i Reformpartiet — ja, om den tør jeg maaske sige dette, at hele dets Bestyrelse var i Fjor villig til at gaa ind derpaa, og vi have dog set, at naar det ærede Medlem, som er Reformpartiets Formand, det ærede Medlem fra Ringkøbing, for Alvor ønsker noget, plejer han at kunne bevæge sine Meningsfæller til at gaa med dertil. Hele Sommersamlingen var et Vidnesbyrd om, at naar det ærede Medlem ret af Hjertet ønsker noget, bevæger han sine Medlemmer til at gaa med dertil. Derfor antager jeg ogsaa, at hvis han virkelig vil sætte noget ind paa denne Sag, saaledes som han i Grunden er forpligtet til efter sin Stilling i Fjor, kan han nok bevæge sine Venner til at gaa med. Og dernæst er der den Omstændighed, at han her maa faa Støtte af et andet fremtrædende Medlem af Partiet, den ærede Formand for Delegationen, thi han var Medlem af den Regering, der fremsatte den Forespørgsel, om man ikke vilde gaa den Vej. Jeg antager, det ærede Medlem har været med dertil og ikke staaet udenfor og fungeret i modsat Retning, hvad han ganske vist den Gang gjorde nu og da. Altsaa, jeg tror, at denne Vej i høj Grad maa betragtes som fremkommelig, og at der ikke er godtgjort det mindste om, at den ikke lader sig befare.

Jeg maa maaske opholde mig et Øjeblik ved noget, som efterhaanden har faaet en lidt fraseagtig Karakter i det ærede Medlem fra Ringkøbings Mund, nemlig dette, at dette Spørgsmaal skal løses ad Grundlovsvejen. Forholdet er imidlertid, at denne Sag aldeles ikke løses, selv om der vedtages en Grundlovsændring, thi naar Grundlovsændringen er vedtagen, skal Valgkredsordningen indrettes efter den nye Grundlovsbestemmelse. Hvis vi gaa med til en Valgkredsordning som den, Folke-

tinget i sin Tid var enigt om, med fra 126 til 132 Medlemmer, skulle derefter Valgkredsene omordnes paa den Maade. Spørgsmaalet bestaar ogsaa, naar man ønsker en Grundlovsændring, af to Led: Grundlovsændringen og Valgkredsordningen. Hidtil har man forsøgt at lade Grundlovsændringen gaa i Spidsen og bagefter gaa til Valgkredsordningen. Nu forsøger den højtærede Regering at gaa en anden Vej, at lade Valgkredsordningen gaa i Spidsen og lade den følges umiddelbart i Hælene af Grundlovsforslaget. Thi det er det, der sker denne Gang, at man foreslaar at foretage en Valgkredsrevision, der nøje svarer til det, man er bleven enig om, man ønsker fæstnet i Grundloven. Naar man har faaet denne Valgkredsrevision gennemført just i den Form, vil det være en Styrkelse for at faa netop denne Form grundlovsfæstet. Jeg tror, at den Vej, Regeringen nu har valgt, at lade disse to Forslag følge hinanden, er den rigtige.

Men naar saa det ærede Medlem fra Ringkøbing, der ser, at det er Regeringens Hensigt at lade de to Dele af Sagen følges ad, foreslaar at koble dem sammen, bliver jeg straks noget betænkelig. Thi hvad skal nu denne Sammenkobling tjene til? Skal den tjene til at bære begge Sagerne frem? Saa er det en god Sammenkobling. Skal den derimod tjene til, at ingen af Sagerne kommer af Stedet, er det en overmaade daarlig Sammenkobling. Vi have kendt Sammenkoblinger af begge Arter. Jeg vilde gerne først undersøge, om den Sammenkobling, som det ærede Medlem fra Ringkøbing tilsigter, er den, at spænde et Lokomotiv for en Godsvogn og lade den faa Fart i den rigtige Retning, eller om den er af den Art, at spænde to Lokomotiver, som gaa i modsat Retning, sammen og lade dem forsøge paa at komme af Stedet paa den Maade. Jeg er en lille Smule i Frygt for, at det ærede Medlem tænker sig den sidste Metode valgt. Hele hans Sammenkoblingsplan er for mig yderligere bleven betænkelig ved hans Udtalelser om Forfatningsspørgsmaalet. Thi hvad er det, det ærede Medlem nu anbefaler dette Ting at gaa ind paa? Det er at indskrænke en Grundlovsrevision til to Ting: Udvidelsen af Valgretten til Kvinder og Mænd mellem 30 og 25 Aar og en Ændring af Valgkredsenes Antal. Derimod fraraader han at gaa ind paa Spørgsmaalet om Landstingets Sammensætning. Jeg frygter, at det, som det ærede Medlem tilsigter hermed, er noget, der staaer i meget nøje Forbindelse med den Politik, han hele